

עפ"ת 207/01/14 - אליהו גזיאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 207-01-14 גזיאל נ' מדינת ישראל
16 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אליהו גזיאל
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד רות עזריאלנט

ב"כ המשיבה - עו"ד ניר ביטון

ע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על-פי הודאתו בבית משפט קמא בעבירה של גרימת תאונת דרכים, שבנסיבותיה לא הייתה חמורה. ביום 01.03.12 גרם המערער לתאונת חזית אחור עם רכבו של המתלונן, מר אסף אדיב, שהמתין עם רכבו בצומת על-פי הוראות הרמזור האדום.

הנזקים לכלי הרכב שניזוקו לא היו קשים. הרשלנות בגרימת תאונה כזו איננה רבה, אבל למרבה הצער, הנזק כתוצאה מהתאונה היה מאוד מאוד משמעותי - הנפגע איבד את עינו, נגרמה לו נכות של 100%.

המערער, כאמור, הורשע על-פי הודאתו ובית משפט קמא, בגזר דין מתחשב, ראוי והולם, תוך שהוא בוחן את כלל הנקודות הרלוונטיות ופועל על-פי רוחו והנחיותיו של תיקון 113 לחוק העונשין בדבר מתחם הענישה והעונש ההולם, גזר למערער עונשים לא קלים - קנס בסך 4,000 ₪, פסילה בת שנתיים וחצי, מאסר מותנה, פסילה מותנית ופיצוי, כפי בקשת התביעה, למתלונן בסך 12,000 ₪.

הערעור הוא על חומרת העונש, ובמסגרתו גם על היבט הפיזיו שבו. כבר אומר שב"כ המערער, לאור הערת בית המשפט, חזרה בה מרכיב זה של הערעור בשל העובדה שלא צירפה את מר אדיב, הנפגע בתאונה, כמשיב. ראה למשל בע"פ 7403/13 פלוני נ' מדינת ישראל [מיום 25.12.13].

באשר ליתר רכיבי הענישה, הערעור הוא על משך הפסילה בפועל. אכן מדובר בנהג שהוא בדרך כלל נהג שאיננו מסוכן. המערער מחזיק רישיון נהיגה משנת 1972 ולחובתו 26 הרשעות קודמות, אבל בשנים האחרונות לא עבר עבירות כלל. עד 2002, לדברי באת כוחו, היה נוהג הרבה בכביש כנהג משאית. רובן של הרשעותיו הינן בעבירות של ברירת משפט בלבד.

בית משפט קמא, כאמור, הביא עובדה זו בחשבון. כן הביא בחשבון את הרשלנות שאיננה גבוהה, ועוד נסיבות הפועלות לזכותו של המערער, אבל כך הדין וראה לעניין זה רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל [מיום 18.10.12] ואחרים, שמידת העונש בעבירות שמביאות לגרימת תאונות דרכים הינה ביחס ישר לתוצאות התאונה. לכן בתי המשפט בעבירות של גרם מוות ברשלנות שולחים פוגעים למאסרים בפועל לתקופות לא קצרות, ופסילות רישיון נהיגה לתקופות של עשור וכדומה, כאשר כל שמבדיל תאונות אלה מתאונות אחרות הוא תוצאות התאונה, כלומר, הנזק שנגרם.

כך הדבר גם שלמזלנו הנפגע בתאונה הנוכחית לא מצא בה את מותו, אבל נגרמו לו נזקים קשים, כמפורט לעיל, ובנסיבות אלה אין כל הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, עם כל הצער שבדבר ועם כל הקושי שזה מטיל על המערער.

על בית המשפט לכל ערכאותיהם בתאונות הדרכים, אלה שמסתיימות במוות ואלה שמסתיימות בפציעה, ולכן אל לה לערכאת הערעור להרפות ידיה של הערכאה הדיונית להתערבות בענישה, גם קשה, אך מוצדקת בהטלתה.

הערעור נדחה.

**ניתנה והודעה היום ט"ו שבט
תשע"ד, 16/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד